

Református hitéleti lap

XVI. évfolyam 7. szám

2011. július

ÖT ÉVES A HÉT HATÁR ZENEKAR

A zenekar 2007. júniusában alakult meg. Konkrét eseményhez is köthető az első együtt zenélés. A Hét Határ újság tíz éves fennállását ünnepeltük, amikor együttlétünk közös éneklésbe „torkollott”. Az akkor ott lévő hangszerekkel és énekkel próbáltunk jó kedvet csinálni a gyülekezetnek. Innen jött az

Vannak köztünk lelkesek és világi foglalkozásúak is. Közös bennünk az Isten ügye iránti elkötelezettség és a zene mérhetetlen szeretete.

Lelkesek és boldogok vagyunk, szeretnénk, ha a dalainkkal sok örömet szerezni a minket hallgató közönségnek. Az újsághoz hasonlóan szeretnénk ha a

dalainkkal megérinthetnénk az emberek szívét és eljuttathatnánk hozzájuk Isten üzenetét. Megnyílnának olyan ajtók, amelyek egyébként zárva vannak. Ha valamelyik dalunk ismerősen hangzik, bátran lehet velünk együtt énekelni.

Amikor Istent magasztaló énekeket éneklünk, olyan mintha imádkoznánk. Töltsünk most el együtt egy kis időt zenés imádsággal. Hálát adunk azért, hogy együtt lehetünk, azért hogy összetartozunk és azért a reménységért, hogy még sokáig így énekelhetünk együtt.

„Most ujjongjon a szívünk,
Az Úr színe elé állva,
Szolgáljunk neki vígan,
Az Úrnak szolgáljunk vígan.”

Molnár Szabolcs
zenekarvezető

ötlet, jó lenne ezt máskor is folytatni. Az volt a célunk, hogy a Hét Határ újsághoz és a Közelebb Egymáshoz Alapítványhoz kapcsolódva, nem írásban, hanem énekszóval hirdessük az Evangéliumot.

A zenekar tagjai: Sugárné Damó Márta (fuvola, ének), Horváth Mariann, Bényiné Bogáth Éva, Molnár Bogáth Edit (ének, ütőhangszerek), Bátki Dávid (gitar, ének), Kovács Tamás (fuvola, ének), Molnár Szabolcs (szintetizátorok, ének), Földes Fanni (fuvola, ének), Dolowschiák Csaba (ének)

ISTEN KEZE VELÜNK VAN

Bibliolvasás: Apcsel. 11:19-30

Isten keze velünk van

A felolvasott igeszakaszban kétszer is előfordul az a kifejezés: Isten keze. Már az Ószövetség lapjain is megtalálhatjuk ezt a kifejezést, ami ott és akkor Isten népének azt jelentette, hogy Isten jelen van, velük van, megáldja őket. Az ellenségüknek azonban azt jelentette, hogy pusztulás lesz a részük, ha ez a kéz lesújt rájuk. Az apostolok, amikor Jézus elküldte őket, hogy tegyenek tanítványokká minden népeket, szinte elképzelhetetlen küldetésnek látszott az, hogy elmenjenek és a pogányok között hirdessék az evangéliumot. Mai igénk arról beszél, hogy Isten kezének, akaratának kellett közbe lépnie, hogy a zsidókból lett keresztyének át merjék lépni a pogányok küszöbét. Hogy

vezték a pogányokat így, tehát egy gyűjtőnév volt. De ne gondoljuk, hogy ma nincsenek a közelünkben, talán a családjukban „görögök”. Hiszen sokszor kell megszólalnunk ilyen emberek előtt, elmenni családlátogatásra hozzájuk, Mi tudunk-e ezek előtt a „görögök” előtt bizonyosságot tenni? Merünk-e beszélni arról, amit hiszünk, és arról akiben hiszünk? Sokszor a szűk család sem mentes ez alól, ott van „görögünk”. Engedünk-e Jézus küldetésének, tanítvánnyá tesszük-e őket, vagy lemondóan lapítunk a családi béke érdekében? Antióchiában annak a néhány embernek a bizonyosságtétele nyomán elindulhat Isten kegyelméből /keze által egy ébredés. „Sokan hittek és tértek meg az Úrhoz.” Ennek híre eljutott az apostolokhoz a jeruzsálemi gyülekezetbe. Egy jó hír, mondhatnánk, de ök

bízzuk, tudják-e rólam, hogy hívő vagyok vagy sem. Barnabás amikor megérkezett, látta, hogy Isten kegyelme /keze működik ott. Ő két dolgot tett a közösségben: bátorította és intette őket. Mind a kettőnek helye van ma is minden gyülekezetben, hiszen a bátorítás intés nélkül gőgöt szül és egy idő után az ilyen „agyondicsért” gyülekezet elkülönül, különbnek érezvén magát. Ha meg csak intés van, biztatás nélkül, depresszióhoz, elsorvadáshoz, pusztuláshoz vezet. Minden gyülekezetben lehetnek problémák, bűnök, de mi kérhetjük Istent, hogy küldjön Barnabásokat, aki intenek és bátorítanak majd minket. De Barnabás nem csak látta és tapasztalta az Úr kezét, hanem bele is merte tenni az életét. Segítséget kért egy volt rabtól, egy volt keresztyén-üldözőtől, akiről úgy hírlett megtért, akiben „épeszü” keresztyén nem bízott volna, ő maga mellé hívta, hiszen Saul/Pál nála sokkal jobban értette az Ószövetséget. Ez a két apostol csodálatos munkát végzett együtt. Nem is csoda, ha először Antióchiában nevezték a keresztyéneket ezen a néven. Krisztushoz tartozók. Persze ez nem a csodálat, sokkal inkább a gúny jele volt. Mintha ma szentfazekaknak neveznének bennünket. Nem valami hízelgő megjegyzés, de ahogyan az antióchiaknak tett szett a Krisztus szó ebben a gúnyban, a szent szó is tudjuk azt jelenti az Istené, neki van elkülönítve. Viseljük mi is büszkén a keresztyén nevet, s ha rákérdeznek a „görögök”, merjük elmondani, ki nekünk Jézus a Krisztus. Ámen

mennyire nehéz és tilos volt ez zsidó embernek, arról a százados szolgájának meggyógyítási története beszámol nekünk. De Isten felhasználta még a keresztyénüldözést is, hogy elérje célját s a pogányok között is terjedjen az evangélium. Elég volt néhány család, akik meg mertek szólalni egy idegen városban, Antióchiában, ahol senki sem volt keresztyén és bizonyosságot mertek tenni arról, hogy Jézus a Krisztus. És újra itt a szókapcsolatunk: az Úr keze velük volt. Áldás volt életükön, hitvallásukon. Egy érdekes dolog lapul itt a sorok között, mégpedig az, amikor azt mondja a szentíró, hogy a „görögökhöz” is szóltak. Kik ezek a görögök? Az akkori keresztyének ne-

mintha a „hiszem, ha látom” mondást vallották volna, hiszen elküldték Barnabást, nézze meg, mi folyik ott. Ma annyiszor sóhajtozunk, imádkozunk nagyobb közösségért, de ha megnézzük, kik után sóhajtozunk, nem „görögök” után, hanem a zsidók után. Azok után a megkeresztelt, confirmált testvérek után, akik nincsenek velünk a gyülekezetben. De nem imádkozunk a „görögökhöz” és nem is várjuk őket a gyülekezetbe. A másik fájó dolog az, hogy míg azok a férfiak Antióchiában Jézusról tettek bizonyosságot, a mi egymás közötti beszélgetésünk miben merül ki? Betegség, gyógyszerek, család, receptek, időjárás. A hitünkéről nem esik szó. Az emberek tájékozottságára

Imádkozzunk!

Kegyelmes Urunk! Hála legyen neked, hogy igéd ez alkalommal is megszólíthatott minket. Köszönjük, hogy áldó kezéd olyan sokszor megmutatkozik gyülekezetünk, családjuk életén. Add, hogy ezt a kegyelmet mi hálás szívvel fogadjuk és ehhez méltóan éljünk a világban azok között is, akik nem ismernek, vagy nem akarnak ismerni téged. Legyünk soként ott az emberek között, mint akik nem magunkat, hanem Krisztust hirdetjük. Ámen

Gerecsei Judit

"GYÜLEKEZETI BÚVÁRKODÁS"

Mindig is nagy ámulattal és be kell vallanom, hogy nagy irigységgel figyelem a televízióban azokat a bűvárokat, akik minden félelem nélkül az óceánba vetik magukat, majd egy rövid idő elteltével valamilyen különleges tengeri élőlénnel tértek vissza. Az elmúlt tanévig úgy gondoltam, hogy mindezt véghezvinni, csak az óceánban vagy esetleg a tengeren lehet.

Azonban Isten kegyelméből 2011. szeptemberétől lehetőségem nyílt arra, hogy gyakorlati teológiai évenem a saját gyülekezetemben, a Rédei Református Egyházközségben töltsöm. Mindazt, amit ebben az évben megtapasztaltam és átélhettem nehéz lenne csak egy rövid cikkben összefoglalni és még nehezebb szavakat találni rá. Ezért most hadd gyűjtssem az emlékeimet egyetlen gondolat köré. Méghozzá, hogy: *búvárkodni a gyülekezetben is lehet!* Már a teológiai éveim alatt is hatalmas ajándékként éltem meg azt, hogy gyakran szolgálhattam igehirdetéssel a gyülekezet közösségében. Hat év távlatából visszatekintve és a korábbi igehirdetéseimet újraolvassva, még nagyobb ajándék számomra az, hogy a rédei gyülekezet – több szomszédos település gyülekezeteivel együtt – elvisselte és imádságában hordozta botladozásaimat, szárnyprobálgatásaimat. Emellett amennyire erőmből tellett a gyermekmunkából is igyekeztem a lehető legnagyobb mértékben kivenni a részemet. Talán ezért fordulhatott elő, hogy a gyakorlati évenemre készülve, leginkább az adminisztrációs feladatok keltettek bennem félelmet.

Élményeim és tapasztalataim azonban felülmúlták várakozásaimat, mert a gyakorlati évenem alatt valami sokkal több adatott meg, mint amire vártam. Hiszen már nem csak hétvégként és telefonon, hanem teljes valóságában együtt élhettem a gyülekezettel. A gyülekezettel együtt élve pedig, megtapasztalja az ember, hogy micsoda kincsek rejlenek egy ilyen közösségben. Én most itt néhány számomra fontos dolgot emelek ki és kérem, mindenki tegye hozzá a saját kincsét, amit megtapasztalt és még ha küzdelmek árán is, de felhozott a mélyből.

Mert a gyülekezetekben bizonyosan kincsek rejlenek, ugyanis felbecsülhetetlen, hogy Isten Igéjét tarthatjuk a kezünkben, amihez megadatott, hogy együtt is gondolkodhatunk róla és

bibliaórákon, istentiszteletek után egymás gondolatai által gazdagodhatunk.

Sőt ott vannak ezek a kincsek a gyermekek szemében, még akkor is, ha éppen valamilyen csíntevésen törik a fejüket. Mert miközben rosszat tesznek aközben is ott van bennük a vágy, hogy szeresse őket valaki. Nevetésükben pedig ott rejlik az önfelédtt öröm, amit mi már régen elfelejtettünk.

De kincsekre leltem a személyes beszélgetésekben is. Hiszen ilyenkor közelebb kerülhetünk egymáshoz és egymást erősítve Istenhez is.

Végül pedig bármennyire hihetetlen, kincseket találhatunk az adminisztráció, a papír és laccímhalmazok mélyén is. Hiszen a világ számára mi gyakran csak egy-egy szám vagyunk, a gyülekezet közösségében azonban megtapasztaltam, hogy ezek mögött a számok és laccímek mögött emberek rejlenek, akik lehet, hogy éppen csak a

mi megkeresésünkre várnak.

Hálás vagyok Istennek ezért az évért, sőt évekért és azokért a kincsekért és szolgálatokért, amelyekből én magam is erőt és bátorságot meríthettem a további szolgálataimra nézve is.

Ezért szeretném most minden olvasó szívére helyezni, hogy bár a gyülekezetben való szolgálat – és nem csak a lelkipásztor szolgálata – bizony sokszor sok erőfeszítést és fáradságot igényel, sőt néha még a mélyvízbe is bátran bele kell ugrani, mégis tudnunk kell, hogy minden szolgálat, amit a gyülekezetért, szeretetből és örömmel végzünk, számtalan kincset rejt magában, amelyektől mi magunk is gazdagabbak leszünk.

Hetyei Mónika,
Réde

"Ti vagytok a föld sója!" (Máté 5,13)

Székesfehérvár 2012. június 29 - július 1.

Egy református fesztivál, melyen életed új ízekre talál!

Gyerekprogramok:
Napraforgók bábszínház és mások

Ifjúsági színpad:
Iránytű Zenekar és sokan mások

Énekkari és egyéb találkozók

Miénk a színpad:
Iskolai és színjátszó csoportok

Előadások és személyes vallomások:
"Lelkipásztorokkal, neves közéleti személyiségekkel, művészekkel, tudósokkal".

Zenei szírvány:
Miklósa Erika, Pálúr János,
Bolyki Brothers, Ghymes

Fórumok:
- közélet,
- család,
- misszió,
- politika, stb.

**Hívunk, járj velünk egy új REND szerint:
úton az Élet felé!**

Online regisztráció és egyéb információ: www.rend.hu

1612 - 2012
DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET
"Azon úttal, sem halálunkkal, hanem az én felkeléssel" (Zakariás 4, 1)

EMLÉKKIÁLLÍTÁS KÖMLŐDÖN

Rendkívül jeles naphoz érkezett a kömlői református gyülekezet 2012. június 15-én. Ezen a napon hálaadó istentisztelet keretében megnyitotta kapuit a Pálóczi Horváth Ádám és Obernyik Károly, valamint a református egyházköztség történetét bemutató emlékkiállítás. Az ünnepségen Isten Igéjét nt. Máté László esperes úr hirdette.

A kiállítást Gerecsei Zsolt, ácsi református lelkipásztor, aki az egyházmegyei jegyzője nyitotta meg. A következőkben közöljük a megnyitó alkalmából elhangzottakat.

Értékörző közösségek, értékörző gyülekezetek.

Ma egy olyan kiállítás megnyitóján vagyunk, amelynek létrejöttében nagy szerepet játszott a kömlői templom megújítása.

Különösen is fontos megemlékezni arról, hogy a 2000-ben pályázati támogatással létrehozott kiállítás most újból egy pályázatnak köszönhetően élővé és látogathatóvá vált. Manapság bár a pályázatoknak a mai világban nagyon fontos szerepük van, mégsem a pályázatok hoznak létre értékeket. Értéket igazán létrehozni és megőrizni csak a közösségek képesek. Ezt a kömlői példa ékesen bizonyítja olyan személyek emlékét ápolják, akik születésük után hamarosan kikerültek Kömlőd földrajzi környezetéből. De évszázadok múlva is meghatározóan jelen vannak a település szellemi-lelki közösségében. Amikor értékörző közösségről beszélünk, valahol megélhetjük a korunkra

jellemző értékválságot is. Az hogy pótolhatatlan értékek pusztulnak el még ma is, abban gyökerezik, hogy egyre kevesebb a közösség, egyre gyengébbek a közösségek. Ezért jelent különös értéket a ma megnyitandó kömlői emlékmúzeum.

Amikor ma értékörzésről beszélünk két végletben gondolkodunk. Az egyik az intézmény másik az egyén. Egyfelől azt

látjuk, azt gondoljuk, hogy az intézmények, múzeumok, kultúrházak feladata az értékek őrzése. Másfelől pedig sok lelkes embert látunk, aki gyűjti a múltat és talán még jobban összehúzza magát lakásában csak elférjen az amit gyűjtött. Fontos tehát mindkettő, de kevés! Mit ér a múzeum, vagy egy helytörténeti kiállítás, ha épp azzal a közösséggel nincs napi élő kapcsolata, akinek az értékét őrzi. Ugyanakkor mit ér a legelkessebb gyűjtő munkája ha sem elhelyezni, sem bemutatni, sem átörökíteni nem tudja. Hány ilyen gyűjtemény véggezte szeméttelen, vagy ócskapiacra. Itt van a megmentő, megtartó szerepe a közösségnek. Ha felismeri saját magáról van szó, ha átérzi, hogy értékei róla szólnak, őt gazdagítják és formálják.

Mit jelent egy speciális közösségnek, a magyar református gyülekezetnek az értékörző szolgálata? A gyülekezet lelki közösség, ilyen minőségben különösen is ritka az amúgy is ritka és erőteljes közösségek között. Ma szinte egyedüli letéteményese sok településen a gyülekezet az értékek őrzésének, óvásának. Ma ez különös és különleges szolgálata minden református gyülekezetnek. Mert sokhelyt a gyülekezet az egyetlen közösség, sokhelyt az egyetlen

olyan közösség ahol a lélek, a szív, a benső élhet és működhet. Miként alkalmas ilyen szolgálatra egy református gyülekezet. A pusztá léte is arra tanítja a múltjától nem független a jelene. Hiszen Isten élő igéjéből naponta impulzusokat kap arra nézve, hogy feljegyezze atyái, az előző nemzedék miként tapasztalták Isten kegyelmét és gazdagító jóságát. A gyülekezetnek tudnia kell, a jelenben ugyanennek a részese ő is. Az egyház a gyülekezet olyan közösség ahol nincs értékváltozás, más-hogy fogalmazva nincs rendszerváltozás. Az ideológiai alap mindig ugyanaz és valóban az egymást követő nemzedékek egymás nyomában járnak. Szép hagyomány az előttem fekvő könyv, melyet egyházmegyénk levéltára őriz. Az 1759-től 1920-ig a szolgálatban álló lelkészek írták bele saját kezükkel hűségnyilatkozatukat hitvallásaink és egyházi rendünk iránt. A sorban mindjárt a második Horváth Györgynek, Pálóczi Horváth Ádám édesapjának keze írása. Azután értékörzővé lesz az a tény, hogy a közösség tagjai mindig küldetésnek érezték, hogy lelki otthonukat gazdagítsák, amit az évszázadok alatt a lelkészek s tanítók hoztak a közösségbe. A legeldugottabb falvak is ezáltal részesültek koruk szellemi frissességében és ivódott bele a gyülekezet mindennapjaiba. Kömlőd különösen gazdag e téren, hiszen ha csak a legjelentősebbeket említsük, Pálóczi Horváth Ádám, Obernyik Károly, Czibor Ferenc, a Sárközyek, a Pázmándyak. E kiállítás is ennek lenyomata és alkotja azt az értéket, kincset melynek őrzésére a kömlői gyülekezet különösen hangsúlyos elhívást kapott. Gazdagítani akarja ezáltal nemcsak magát, hanem az egész település közösségét. Ezzel a gyülekezet belevonja a mai szellemi lelki életbe faluját és kiemeli az „elsodort falvak” áradatából.

A megnyitó után a jelenlévők megtekintették a kiállítást, mely elmondásaiak szerint nagyon sok érdekes és új információt, emléket mutatott meg.

A kiállítás a továbbiakban megtekinthető a hét minden napján.

Előzetes bejelentés esetén tárlatvezetést is biztosítunk.

Érdeklődni a 06-30/9374-169-es telefonszámon lehet.

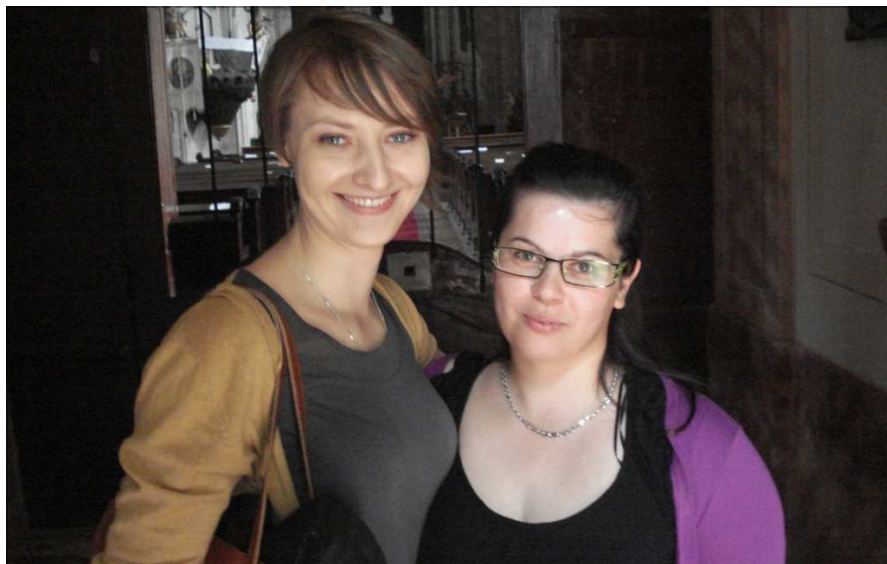
KÜLDETÉSBEN ZENÉS ÁHÍTATOK TARTÁSÁVAL

A kisbéri, a móri és a császári református templomban

Húsvét előtt érkezett a levél Sárközi Erika egyházzeneztől, melyben arról tájékoztatót, hogy felvette a kapcsolatot néhány zenésszel, akikkel szívesen tart zenés áhítatot templomokban, majd elhangzott a kérdés is: helyet adunk-e egy ilyen alkalomnak? Miután egyeztettem a gyülekezet felelős vezetőivel, gyorsan megadtuk az igenlő választ. Amikor már a dátumban is sikerült

séről történik említés. Az Isten iránti hálából fakadó zenélés alkalmas arra, hogy lelkünket felemelje a Teremtő Istenhez.

Sárközi Erika rövid ismertetőt adott az elhangzó művekről, amelyek a következők voltak: John Stanley: a-moll Voluntary op.7. Nr. 8.; Johann Sebastian Bach: e-moll Szonáta BWV 1034; George Friedrich Kaufmann: Nun danket alle Gott; Wolfgang Amadeus Mozart: D-dúr fuvolaverseny, 2. tétel K 314 és Johann Sebastian Bach: C-dúr

Sárközi Erika orgonista (Császár) és Maria Teper fuvolista (Lengyelország)

megállapodni és ezt követően hamarosan megkaptuk a megszólaltatni kívánt zeneművek címét tartalmazó plakátot, elindult a szervezés folyamata. A terünk az volt, hogy minél több emberhez eljuttassuk a hangversenyről szóló információt, ha lehet plakát formájában is. Több héten át folyt az ismeretterjesztő munka. A fáradozásnak meglett a gyümölcse. Június 9-én délután 5 órára 80-85 közötti létszámmal jelentek meg az érdeklődők a kisbéri református templomban. Zenére, élményre, áhítatra éhező emberek várták, az ige és a muzsika hangjának felcsendülését. A gyülekezet lelkésze, Vajs Tibor köszöntötte a két zeneművészt: Sárközi Erika orgonistát (Császár) és Maria Teper fuvolistát (Lengyelország), valamint a megjelenteket. Ezt követően a 1 Krón 25,3. versét olvasta fel a lelkész az újfordítású Bibliából, amelyben a templomi zenészek ihletett módon történő zenélé-

Prelúdium BWV 846. A jelenlevők legnagyobb csendben és átéléssel hallgatták a két művész által megszólaltatott művek csodálatos hangvilágát. A mindennapi nehézségeket elfeledve egy szebb, tisztább világ légkörébe merülhettünk bele. Leírni nem, csak átélni lehet igazán azt az élményt, amelyben részünk lehetett. Csak a legvégén hangzott el az örömet, megelégedettséget és köszönetet kifejező taps.

A távozás és elköszönés alkalmával sokan szóban is kifejezték elismerésüket és hálájukat azért a felemelő élményért, amelyben részesülhettek.

Még aznap este 7 órakor Móron zenelt a két fiatal művész, majd másnap vasárnap délelőtt az istentisztelet keretében, a császári református templomban dicsőítették zeneszóval a Szentháromság, egy, örök Istent.

Vajs Tibor

A GENERÁLIS KONVENT ELFOGADÁSRA JAVASOLJA A HEIDELBERGI KÁTÉ ÚJ FORDÍTÁSÁT.

Bölcskei Gusztáv püspök ismertette a Heidelbergi Káté szövegfordító bizottságának munkáját. A bizottságot, amelybe minden egyházkerület delegált tagot, 2011-ben, a temesvári konventen kérte fel a Generális Konvent Elnöksége a szöveggondozás elvégzésére. Köszönetet mondott a bizottság tagjainak, és beszámolt a Heidelbergi Káté fordítását, jelesen a 80. kérdés-feleletet kísérő vitáról, ami nagy visszhangot váltott ki a közvéleményben. Isten iránti hálával mondta, hogy a viták után a tegnapi elnökségi ülésen méltó konszenzusra jutottak. A Heidelbergi Káté szövegét a szövegfordító bizottság által elkészített formában küldik ki a részegyházaknak elfogadásra. Kiemelte: meg kell különböztetni a hitoktatásban használt kátéfordítást a káté kritikai értékelésétől. Utóbbi elkészítésére dr. Fekete Károly kapott felkérést, aki a szöveget kísérő, a szöveg egyes részeit magyarázó tanulmányok elkészítéséért felel. Ezen túl felmerült az igény egy olyan kátéra, amely kifejezetten a hitoktatás céljait szolgálná. A reformáció 500. évfordulójának megünneplésére készülve méltó, a jövőnek szóló kezdeményezés lenne egy modernizált káté elkészítése - fogalmazott az elnökpüspök. A Generális Konvent elfogadásra javasolja az elkészült kátészöveget a Magyar Református Egyház részegyházai számára. A Konvent 2013-ra összehívja a Magyar Református Egyház közös Zsinatát, hogy elfogadják a Heidelbergi Káté új fordítását hivatalos, méltó fordításként, illetve azért, hogy elvégezzék az alkotmány szükséges módosításait. Ehhez az szükséges, hogy erről időben, 2013. január 31-ig döntsének a részegyházak zsinatai. A közös zsinat csak olyan témákat tárgyalhat, amelyeket a részegyházak zsinatai elfogadtak és előterjesztettek. Ezen túl döntés született arról, hogy a Heidelbergi Káté szövegét a Kárpát-medencében élő reformátusok anyanyelvein is kiadják. „Ez a lépés evangéliumi válasz lenne a Kárpát-medencei református egység kritikusainak” – fogalmazott Bölcskei Gusztáv. 2013-ban a román és a szlovák nyelvű fordítás kerül kiadásra. A Heidelbergi Kátéval kapcsolatos előterjesztést egy tartózkodással elfogadta a Generális Konvent. (www.reformatus.hu)

A TATAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE ÖTÖDIK TANULMÁNYI FÜZETE

Előszó

Tisztelt olvasónk!

Ön a Tatai Református Egyházmegye Tanulmányi Füzetének ötödik kötetét tartja kezében. A kötet kiadásának kezdeményezése a Héthatáros kiskörből indult el 1999-ben bízva abban, hogy lesz folytatás. Évekkel ezelőtt az egyházmegye felkarolta az ügyet és a mostani kötet kiadása is az egyházmegyei tanács támogatásával valósult meg.

Hagyománnyá vált, hogy egyházmegyéinkben szolgáló lelkipásztorok írásaiból jelentetünk meg válogatást. Ezek a művek első közlések és fontos bennük, hogy saját kutatáson alapuló gyűjtést, összegzést tartalmazzanak. Szerintem, ezért képez különös értéket e kiadványok sora. Nem prédikációs kötetnek

ből adjuk olvasóink kezébe ezt a kis gyűjteményt. Mi így próbálunk hozzájárulni a dunántúli reformátusság e nagyon fontos eseményéhez.

Kérem, forgassák szeretettel! Hiszem azt, hogy sok olyan információt tudhatnak meg belőle, amivel eddig nem rendelkeztek. Amennyiben ez így van, akkor már volt értelme annak munkának, amit író, szerkesztő, nyomdász belefektetett ebbe a kiadványba.

A megszerzett tudást kötelességünk megosztani másokkal, Önökkel kedves olvasónk. Ezt tesszük, tehát és hirdetjük, hogy minden, amit most cselekszünk Isten dicsőségét szolgálja.

Bogáth István
egyházmegyei világi főjegyző

Szabolcska Mihály:

Ének a szeretetről

Szeretet a világ megváltója,
Ez fedi a bűnt, az árvát ez óvja,
Ez ad kenyeret a koldus kezébe,
Az elhagyottnak ez a menedéke.
Csak egy szentség van a világ felett
Örökkéig való: a szeretet!

A tudományod fölérhet az égig
És bölcs lehetsz, el a bölcsök kövéig,
Lehetsz okosabb, bátor mindenkinél,
Nem tudsz te semmit, hogyha nem szerettél!

Egy bölcsesség van a világ felett,
Örökkéig való: a szeretet!

Lehetsz nagy úr, hogy akár a királyok
irigylék meg roppant gazdagságod,
De ha árván, szeretet nélkül éltél,
koldusabb vagy az útszéli szegénynél,
Egy hatalom van a világ felett,
Örökkéig való: a szeretet!

Förödhetsz a dicsőség özönében,
És elboríthat minden földi érdem,
Ha nincs érző melege a szívednek:
Semmise vagy, akárkinek neveznek!
Csak egy érdem van a világ felett,
örökkéig való: a szeretet!

Mert szeretet a világ megváltója,
Ez fedi a bűnt, az árvát ez óvja,
Ez ad kenyeret a koldus kezébe,
Az elhagyottnak ez a menedéke.
Csak egy szentség van a világ felett,
Örökkéig való: a szeretet!

HEIDELBERGI KÁTÉ

75. Mimódon emlékeztet és tesz bizonyossá téged az Úr szent vacsorája afelől, hogy Krisztusnak a keresztfán történt egyetlen áldozatában és minden Ő javaiban neked is részed van?

Úgy, hogy Krisztus maga parancsolta nekem és minden hívőnek, hogy együnk ama megtörtetett kenyérből és igyunk ama pohárból az Ő emlékeztetére, és ehhez azt az ígéretet fűzte, hogy először: az Ő teste a keresztfán énérttem olyan bizonyosan megáldoztatott és megtörtetett, vére pedig kiontatott, amilyen bizonyosan szememmel látom, hogy az Úrnak szolgálja a kenyeret számomra megtöri és a poharat nekem nyújtja; tovább: hogy Ő az én lelkemet a maga megtörtetett testével és kiontatott vérével olyan bizonyosan táplálja az örök életre, amilyen bizonyos az, hogy én az Úr szolgájának kezéből az Úrnak kenyerét és poharát, mint Krisztus testének és vérének velem közölt bizonyos jegyeit, kapom és testi szájjal magamhoz veszem.

76. Mit jelent Krisztus megfeszített testét enni és kiontott vérének inni?

Nem csupán azt jelenti, hogy Krisztus szenvedését és halálát hívó lélekkel elfogadjuk és ezáltal bűnbocsánatot és örök életet nyerünk, hanem ezenkívül azt is, hogy a Krisztusban és mibenünk egyaránt lakozó Szentlélek által egyre jobban egyesülünk az Ő drágálatos testével úgy, hogy mi ámbár Ő a mennyekben van, mi pedig e földön vagyunk az Ő testéből való test és az Ő csontjaiból való csont vagyunk s miként testünk tagjait egy lélek, úgy minket is egyugyanazon Szentlélek éltet az örök életre és kormányoz

Figyeld a friss információkat a **www.rend.hu** – n!

A kezdőlapra kattints a Trendifi logóra, ha az ifjúsági híreket akarod látni!

A **TREND ifi** találkozó a Református Egyházi Napok Dunántúl fesztivál ifjúsági rendezvénye. A REND - fesztivál helyszínén szervezett programokkal várunk minden érdeklődő fiatal.

szántuk és nem is gondoljuk a jövőben sem annak. Viszont fontos a kiadó és a szerkesztőség számára, hogy olyan értékes munkák, kutatások megjelenjenek kötet formájában, amelyek képet adnak lelkipásztoraink tudományos munkásságáról is. Egyben szeretnénk támogatni, szorgalmazni, hogy akiben rejtezik ilyen jellegű tehetség, ne rejtse véka alá, hanem nekünk olvasóknak is mutassa meg azt. Mi büszkéek vagyunk arra, hogy egyházmegyéinkben tudományos kutatást végző lelkészek is vannak. Innen nézve pedig kötelességünk megteremteni munkáik megjelentetésének kereteit. Köteteinket a Komáromban megrendezett Református Egyházi Napok Dunántúl rendezvény óta kétfévente jelentetjük meg. Így történik ebben az évben is. A Székesfehérváron megrendezésre kerülő REND alkalmá-

GYEREKSAROK

„Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját.” Jelenések 2:10

Kedves Gyerekek!

Egy ókori hős, Odüsszeusz, a trójai csatából tartott haza feleségéhez Ithakába. A hazafelé út elég kalandosra sikerült. A hajóúton sok próbát kellett kiállnia. Egy alkalommal meglátott egy szigetet, amelyről már messziről gyönyörű ének hallatszott. Szirének daloltak, hogy a szigetre csábítsák a tengeri utazókat. Odüsszeusz azt kérte a legénységétől, hogy kötözzék az árbóchoz, ne-hogy kísértésbe essen. Így hajóztak el a sziget mellett. Ez a kép a lelancolt görög hősről, a hűség jelképe lett. Annyira, hogy a Kr. utáni első századokban ezt a képet vésték sok keresztyén sírkövére. Így akarták kifejezni, hogy ők is hűségesek maradtak Istenhez minden körülmény között. Kitarottak Jézus mellett a nehézségekben, a bajban, sőt az üldözésekben is.

Biztosan láttatok már esküvőt. Azon a szép napon a menyasszony és a vőlegény megfogadják, hogy életük végéig hűségesek maradnak egymáshoz. Segítenek egymásnak a bajban, ápolják egymást a betegségben, mindig hazamennek, mindent elmondanak egymásnak, mindig ragaszkodnak egymáshoz. Szeretik egymást, amennyire csak lehet. Nem fordulnak el egymástól, nem hagyják cserben a másikat és nem mondják soha egymásnak azt, hogy

„hagyjál békén”. Isten is így szeret minket. **Hűséges hozzánk minden helyzetben.** Ott van, amikor a legjobban szükségünk van rá. Akkor is megbocsát nekünk, amikor mindenki más haragszik ránk. Soha nem felejtkezik el rólunk, még akkor sem, amikor mi elfelejtünk imádkozni, Bibliát olvasni vagy

őket. Isten Igéjéhez láncolták magukat, hogy hűségesek tudjanak maradni Istenhez. Ennek a hűségnek nagy jutalma van. Isten ugyanis az élet koronáját ígéri számukra. Vagyis azt, hogy vele együtt fognak uralkodni a mennyben.

Gyerekek! Tudom, hogy még kicsik vagytok, de szeretni, ragaszkodni talán még jobban tudtok, mint mi, felnőttek. Pont ezek kellene a hűséghez. A nyári szünetben is, amikor annyi minden csábít titeket, maradjatok hűségesek Istenhez! A nyaraláskor, a fürdőzések, a barátokkal való játszások is viselkedjétek Isten gyermekeihez méltóan! Ne felejtsetek el imádkozni, Bibliát olvasni és templomba menni a nyári hőségben sem! Köszönjétek meg Istennek, hogy Ő hűséges hozzátok és ti is ragaszkodjatok Őhozzá minden helyzetben! Ha így tesztek, ti magatok érlelitek meg a Lélek következő gyümölcsét, amit úgy hívnak,

hogy **HŰSÉG**.

elmenni a templomba. Ő hűséges hozzánk!

A Jelenések könyvében van egy rövid levél, aminek a címzettje a szmirnai gyülekezet. Szmirna az Égei-tenger partján található kikötő város volt. A legfontosabb és a legnagyobb kikötő

szeretett volna lenni.

Ezért hamar a Római birodalom része lett és hűségesköt tett a császárnak.

Hűségesek is maradtak egészen a birodalom összeomlásáig. Ebben a városban éltek keresztyének is. Ők egy még nagyobb királynak fogadtak hűségesköt:

Istennek. Sok próbát kellett kiállniuk, mert hamis tanítók akarták megtevesztetni őket és eltántorítani őket Istentől. Ám kiállták

Most pedig ismételjük át, hogy milyen lelki gyümölcsökről tanultunk már együtt eddig! Találjátok meg mind a hetet a betűhálóban!

T	S	Ö	Ő	P	C	J	T	G
G	Ü	F	R	R	U	Ó	Ü	É
A	É	R	Z	Ö	Q	S	R	S
G	Y	S	E	E	M	Á	E	S
S	D	U	S	L	P	G	L	E
Z	G	E	K	E	E	J	E	V
E	O	M	L	H	K	M	M	Í
R	G	É	S	Ű	H	É	Á	Z
E	T	E	T	F	J	A	B	S

"ÉNEK A SZERETETRŐL" REND LESZ

A szeretet szó hallatán mindenkinek más valaki jut eszébe. Van, akinek a szerelme, a házastársa. Van, akinek a gyermeke. Van, akinek az édesanyja, az édesapja vagy a nagyszülei. Van, akinek a barátja vagy egy kedves, mosolygós személy, akiből sugárzik a szeretet. Heteyi Mónika pont ilyen. A gyülekezet közösségében nőtt fel szeretetben és az elmúlt években végzett szolgálatait általán és a gyermekekre sugározta a kapott szeretetet. Mikor a neki szánt meglepetést készítettem elő, találkoztam egy nagymamával, akinek az unokája szinte testvérként ragaszkodik hozzá. Tőle kaptam Szabolcska Mihály versét azokkal a kísérő szavakkal, hogy ez nagyon illik Mónikára. Múlt vasárnap (június 17-én) ő prédikált. Az igehirdetés előtti ének alatt a megszokott módon kimentem a gyerekekkel a gyermekistentiszteletre... Majd kis idő múlva, nem megszokott módon, visszamentünk a hirdetések alatt. Elmondtuk a titokban megtanult verset és elénekeltük azt az éneket, hogy „Ahol szeretet és jószág, ahol szeretet, ott van Istenünk.” A tiszteletes úr megköszönte Mónika minden szolgálatát, átadta a gyülekezet ajándékát, majd Isten áldását kérte további életére. A gondnok úr egy csokor virágot nyújtott át neki. Mindenki meghatódott és a könnyeivel küzdött. A meglepetés köszöntés sikerült, ám a búcsúzás így is nehéz.

Barta Livia, Réde

Nagy örömmel számolhatok be arról, hogy 2012-ben, a REND évében, a REND-en Székesfehérváron a Bregyó Sporttelepen ismét lesz kórustalálkozó.

Tapasztalatból mondom, jó hely a sótartó. Összetartás, közösségi élmény, sőt, Krisztusban való közösség, no meg jókedvű várakozás tölti be. Mert igaz, mindenki arra vár, hogy kiszórasson, és a „föld sója” legyen, de maga a készülődés is tisztítja és felüdíti a lelkeket.

Találkozunk a közösségi oldalakon! A facebook-on: "rendfesztival" a twitteren: "rend2012" néven lehet megtalálni bennünket.

Istentiszteletek

Ács vasárnap	10.00 és 18.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9..30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9.00
Császár vasárnap	10,30
Dad vasárnap	10,30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlőd vasárnap	10,00
Környe vasárnap	9,00
Környebánya a hónap első vasárnapja	13,00
Nagyigmánd vasárnap	10.00
Oroszlány vasárnap	14,00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Szákszend vasárnap	9.00
Tárkány vasárnap	14.00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken

Bakonysárkány a hónap második vas.	16.00
Bakonyszombathely a hónap első vas.	16.00
Hánta a hónap első vas.	11.00

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641